

1983, 17. listopadu – Sdělení VONS č. 346 „Pravomocný rozsudek nad kněžími J. Mazancem a F. Pometlem“ o odvolacím řízení u Krajského soudu v Plzni s Josefem Mazancem a Františkem Pometlem odsouzenými Okresním soudem Plzeň-město pro trestný čin maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi k nepodmíněným trestům odnětí svobody a o rozsudku druhoinstančního soudu měnícím nepodmíněné tresty v tresty podmíněné.

V minulých dnech bylo doručeno písemné vyhotovení pravomocného rozsudku v trestní věci Josefa Mazance a Františka Pometla, kteří byli Městským soudem v Plzni¹ uznáni vinnými trestným činem maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi (§ 178 tr. z.), jehož se měli dopustit svým členstvím a aktivním působením v Řádu sv. Františka, a odsouzeni k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi, respektive šesti měsíců (viz sdělení č. 331)². Senát Krajského soudu v Plzni za předsednictví JUDr. Josefa Pučelíka rozhodoval ve veřejném zasedání dne 30. 9. 1983 o odvolání jak obou obžalovaných, tak městského prokurátora.³

Odvolání prokurátora, který pro J. Mazance a F. Pometla požadoval přísnější tresty a vyslovení soudního zákazu (kněžské) činnosti, bylo zamítnuto. Krajský soud se v plném rozsahu ztotožnil s prvoinstančním rozhodnutím o vině obou obžalovaných a v písemném zdůvodnění rozsudku se pokusil velmi podrobně vyvrátit jejich námitky, obsažené v odvolání. Novinkou v tomto odvolání, práv[n]ě nanejvýš problematickou (neboť při popření příslušnosti řeholních společností k církvi by jejich členové museli být souzeni na základě jiného ustanovení trestního zákona než je § 178), je použití pojmu „nepovolené organizace“ v souvislosti s Řádem sv. Františka. Zajímavé je, že rozsudek respektuje místo Paktů o lidských právech (vyhláška 120/76 Sb.) v československém zákonodárství, dovolává se však jejich omezujících ustanovení v zájmu „ochrany veřejné bezpečnosti, pořádku, zdraví

nebo morálky nebo základních práv a svobod jiných“ (zde ovšem soud už nedovojuje, které z těchto taxativně stanovených omezení by bylo možno na činnost Řádu sv. Františka vztáhnout). Zvláště kuriózním způsobem se pak soud vyrovnává se směrnicí Ministerstva kultury ČSR MK č. 546/1970 o činnosti řeholních společností, která prý má „jen stanovit základní pořádková pravidla pro jejich praktickou činnost, která v důsledku zrušovacího ustanovení uvedeného v § 14 zák. 218/49 Sb. postrádá jakéhokoliv právního podkladu“.

Oproti tomu však krajský soud vyhověl odvolání obou obžalovaných co do výše trestu a novým rozsudkem jim uložil trest sice ve stejné výměře, nicméně s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou let. Vše nasvědčuje tomu, že toto rozhodnutí je poslední tečkou za razantním úderem proti Řádu sv. Františka, provedeným na letošní Květnou neděli, v jehož rámci byly vzaty do vazby nebo jinak postiženy desítky řeholníků a řeholnic – všechna ostatní trestní stíhání byla mezitím „zmrazena“, respektive obžaloby již podané staženy, kněží J. Mazanec a F. Pometlo byli jediní, kdo byli v této věci prakticky postaveni před soud.⁴ VONS zjevné zmírnění postupu justičních orgánů vůči věřícím vítá – byť v zájmu spravedlnosti by bylo potřeba revidovat soudní rozhodnutí nejen co do trestu, ale také co do viny.

Informace o Chartě 77, r. 6, 1983, č. 11, s. 3–4.

POZNÁMKY

- ¹ Správně Okresní soud Plzeň-město.
- ² Dokument č. 332. K případu Josefa Mazance a Františka Pometla viz dále sdělení VONS č. 324 a 334, dokumenty č. 325 a 335.
- ³ Rozsudek Krajského soudu v Plzni vyneseno senátem složeným z předsedy JUDr. Josefa Pučelíka a soudců JUDr. Adama Pittnera a Zdeňka Johanna je uložen in: ABS, vyšetřovací spis k případu Josefa Mazance a Františka Pometla, sign. V 13513 Plzeň; též LP, Sb. VONS, inv. č. 92/1, sign. I/1, kart. 21.
- ⁴ Stíhání Mazance a Pometla bylo součástí rozsáhlého zásahu Státní bezpečnosti proti členům františkánského řádu, který dostal název akce Víř.